

PRAKSISOVERSIGT · KREDITAFTALER

Praksisoversigt over leasing – afgrænsning til kreditkøb og misligholdelse

Skjult kreditkøb, omkvalifikation efter kreditaftalelovens § 4, nr. 16, og opgøret ved misligholdelse

Version 3 · Opdateret 4. sep. 2026 · 48 afgørelser · 2001-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

En aftale, der kaldes "leje" eller "leasing", falder som udgangspunkt uden for kreditaftaleloven, jf. § 3, stk. 1, nr. 5 – men kun hvis der hverken i aftalen eller i en separat aftale er fastsat pligt til at købe aftalegenstanden. Er det derimod ved aftalens indgåelse "meningen, at modtageren af tingen skal blive ejer af den", omkvalificeres aftalen til et køb med ejendomsforbehold efter § 4, nr. 16, med den følge at hele forbrugerbeskyttelsen – mindsteudbetaling, oplysningspligt, prisnedslag til kontantpris plus lovrente og reglerne om tilbagesøgelse – slår igennem. Praksis fra Højesteret, landsretterne, Forbrugerklagenævnet, Forbrugerombudsmanden og EU-Domstolen viser, at kvalifikationen beror på en konkret økonomisk realitetsvurdering af købsoptionens attraktivitet, og at retsvirkningerne ved misligholdelse er markant forskellige alt efter, hvilken side af grænsen aftalen lander på.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** Leje- og leasingaftaler uden købspligt falder uden for kreditaftaleloven efter § 3, stk. 1, nr. 5 – men kreditgiver har bevisbyrden for, at en aftale ikke er omfattet af loven, jf. § 1, stk. 3.
- 02** En aftale betegnet som lejekontrakt anses som køb med ejendomsforbehold efter § 4, nr. 16, hvis det ved aftalens indgåelse må antages at have været meningen, at modtageren skulle blive ejer – aftalens overskrift er uden betydning.
- 03** Det afgørende kriterium i Forbrugerklagenævnets praksis er, om forbrugerens beslutningsgrundlag blev påvirket af udsigten til en købsret med en ikke uvæsentlig prisreduktion som følge af godskrivning af lejebetalingerne.
- 04** En køberet til 1 kr. efter fem år er det klassiske skjulte kreditkøb – Højesteret tiltrådte i 2004, at konceptet "Lej i 5 år og køb for 1 krone" reelt var kreditkøb med tilbagebetalingskrav til forbrugerne.
- 05** Ikke enhver tidsbegrænset købsmulighed gør en lejekontrakt til et maskeret kreditkøb; mangler den konkrete købshensigt ved aftaleindgåelsen, forbliver aftalen en lejeaftale.
- 06** Efter forarbejderne til § 3, stk. 1, nr. 5 foreligger der også købspligt, hvis købet kan besluttes ensidigt af kreditgiveren – anvisningspligt og tvungen restværdidækning er derfor røde flag.

- 07** EU-Domstolen fastslog i C-38/21 (BMW Bank), at billeasing uden købspligt hverken er en kreditaftale eller en finansiel tjenesteydelse, men en tjenesteydelsesaftale under direktiv 2011/83/EU, hvor fortrydelsesretten er udelukket af biludlejningsundtagelsen.
- 08** EU-Domstolen fastslog i C-164/16 (Mercedes-Benz Financial Services), at en leasingkontrakt med købsoption kun sidestilles med levering af en vare, hvis udnyttelsen af optionen er "det eneste økonomisk rationelle valg" – dvs. når ydelserne svarer til markedsværdien og optionsprisen ikke er et væsentligt yderligere beløb.
- 09** Ved omkvalifikation bliver ejendomsforbeholdet typisk ugyldigt, fordi mindsteudbetalingen på 20 pct. af kontantprisen efter § 34, stk. 1, nr. 4 ikke er erlagt – ejendomsretten overgår da til forbrugeren allerede ved overgivelsen.
- 10** Manglende angivelse af de samlede kreditomkostninger medfører efter § 23, stk. 1, at forbrugeren højst skal betale kontantprisen med tillæg af referencesatsen plus 5 pct., og overskydende betalinger skal tilbagebetales.
- 11** Ved et oprindeligt trepartsforhold mellem forhandler og finansieringsselskab kan forbrugeren gøre samme pengekrav og indsigelser gældende over for finansieringsselskabet som over for sælgeren.
- 12** Ved tilbagetagelse af det solgte skal kreditgiver søge sig fyldestgjort i aktivet, jf. § 35, og har efter § 41 kun krav på et overskydende beløb, hvis særlige omstændigheder taler derfor.
- 13** Højesteret fastslog i 2020, at et solvent dødsbo succederer i afdødes retsstilling, og at boets fravalg af kontrakten ikke i sig selv udgør "særlige omstændigheder" efter § 41.
- 14** Har kreditgiver taget det solgte tilbage udenretligt, afskærer § 48, stk. 2 som hovedregel ethvert yderligere krav mod forbrugeren – men kreditgiver kan ikke tvinges til at indgå en udenretlig aftale.
- 15** Højesteret fastslog i 2023, at anvendelse af § 42, stk. 2 tillægges materiel retskraft og afskærer efterfølgende prøvelse efter § 41.
- 16** § 52 a pålægger leasingvirksomheder at vurdere forbrugers fremtidige betalingsevne før indgåelse af aftale om leasing af motorkøretøj – uanset om der er købspligt.
- 17** Ved lov af 20. november 2025 udvides § 3, stk. 1, nr. 5 fra "pligt til at købe" til "købspligt eller forkøbsret", så også leasingaftaler med forkøbsret omfattes af kreditaftaleloven fra 20. november 2026.
- 18** Falder aftalen uden for kreditaftaleloven, sker misligholdelsesopgøret efter almindelige aftaleretlige regler, hvor aftalelovens § 36 er den centrale ventil – Højesteret nedsatte i 2013 leasingydelserne til det halve ved ekstremt misforhold mellem ydelse og udstyrets værdi.
- 19** Foreninger og klubber kan være forbrugere i leasingforhold; Østre Landsret anså i 2024 en svømmeklub for forbruger med opsigelsesret efter forbrugeraftalelovens § 28.

§ 1 Udgangspunktet: leasingundtagelsen i kreditaftalelovens § 3, stk. 1, nr. 5

Kreditaftaleloven finder anvendelse på kreditaftaler, hvor en kreditgiver yder eller giver tilsagn om at yde kredit til en forbruger, jf. § 1, stk. 1. Fra dette udgangspunkt undtager § 3, stk. 1, nr. 5:

Leje- eller leasingaftaler, hvor der ikke er fastsat nogen pligt til at købe aftalegenstanden, hverken i selve aftalen eller i en separat aftale.

Undtagelsen gennemfører forbrugerkreditdirektivets artikel 2, stk. 2, litra d. Forarbejderne til bestemmelsen, som fik sin nuværende affattelse ved gennemførelsen af direktivet i 2010, præciserer rækkevidden:

Bestemmelsen i stk. 1, nr. 5 ... omhandler leje- eller leasingaftaler, hvor aftalen ikke forpligter forbrugeren til at købe aftalegenstanden. Bestemmelsen præciserer, at sådanne aftaler ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde. Hvis der i aftalen er fastlagt en forpligtelse til at købe aftalegenstanden ved aftalens udløb, finder loven anvendelse. Det gælder også, hvis forpligtelsen ikke følger af leje- eller leasingaftalen, men af en separat aftale. Der anses at foreligge en pligt til at købe aftalegenstanden, hvis dette besluttet ensidigt af kreditgiveren.

Den sidste sætning er central i praksis: en leasingkontrakt, hvor leasinggiver ensidigt kan kræve, at leasingtager køber køretøjet eller anviser en køber til den nedskrevne værdi, ligger tæt på – eller inden for – lovens anvendelsesområde. Konstruktionen ses jævnligt i privatleasingkontrakter; i 01-12-4291 afviste Forbrugerklagenævnet en forbrugers førtidige opsigelse netop under henvisning til kontraktens § 13.1, hvorefter udtræden krævede anvisning af en køber til den aktuelle afskrevne værdi, sammenholdt med § 15.1 om betaling af alle ikke-forfaldne ydelser ved førtidig ophævelse. Aftaler af den type bør altid vurderes op mod kvalifikationsreglerne, før de behandles som rene lejeaftaler.

To processuelle forhold skærper billedet. For det første har kreditgiveren efter § 1, stk. 3 bevisbyrden for, at en aftale **ikke** er omfattet af loven. For det andet kan loven efter § 7, stk. 1 ikke fraviges til skade for forbrugeren – og selv i ikke-forbruger køb kan reglerne ifølge § 7, stk. 2 ikke fraviges til skade for køberen i et køb med ejendomsforbehold. Forbrugerklagenævnet lagde udtrykkeligt vægt på ufravigeligheden i 2004-4012/7-426, hvor det forhold, at forbrugeren først gjorde købsretten gældende ca. 15 måneder efter lejeperiodens udløb, ikke kunne føre til, at beskyttelsen bortfaldt: "forbrugerens beskyttelse efter kreditaftaleloven kan ikke gøres tidsbegrænset".

LOV

Kreditaftaleloven § 1, stk. 1, 3

Kreditaftaleloven § 3, stk. 1

Kreditaftaleloven § 7, stk. 1-2

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Forbruger opsigde leasingaftale for tidligt uden at anvise en køber

11.07.2013

Forbrugerklagenævnet · Lejeaftale var reelt et kreditkøb: En forbrugers leje af tv og video blev anset for at være et kreditkøb, hvilket medførte tilbagebetaling af for meget betalt.

12.05.2004

§ 2 Omkvalifikationen efter § 4, nr. 16 – "meningen, at modtageren skal blive ejer"

Den centrale omgælsesregel står i § 4, nr. 16, der definerer køb med ejendomsforbehold:

Et kreditkøb, hvor det er aftalt, at sælgeren kan tage det solgte tilbage, hvis køberen ikke opfylder sine forpligtelser. Som køb med ejendomsforbehold anses også en aftale, der er betegnet som lejekontrakt, eller hvorefter betalingen i øvrigt fremtræder som vederlag for brug af tingen, såfremt det må antages at have været meningen, at modtageren af tingen skal blive ejer af den.

Bestemmelsen er ikke ny. Den blev videreført uændret ved gennemførelsen af forbrugerkreditdirektivet i 2010 – forarbejderne fastslår, at "nr. 16, der definerer begrebet køb med ejendomsforbehold, er en indholdsmæssig uændret videreførelse af definitionen af køb med ejendomsforbehold i den gældende § 6". Den dagældende § 6, stk. 2, svarede efter de oprindelige forarbejder til kreditaftaleloven i sin tur til kreditkøbslovens § 2, blot sprogligt omformuleret "uden at der er tilsigtet nogen realitetsændring". Ældre praksis, der henviser til § 6, stk. 2, er derfor fuldt ud gældende i dag under § 4, nr. 16.

Formålet er ifølge Forbrugerombudsmanden "at sikre, at kravene om bl.a. minsteudbetaling og kreditoplysninger ikke omgås ved at kalde en aftale for leje, selvom det reelt er et kreditkøb", jf. sagen om lejekonceptet "[Lej i 5 år og køb for 1 krone](#)".

Forbrugerklagenævnet har formuleret det operative kriterium i [2001-4012/7-1151](#):

Det afgørende for afgrænsningen mellem lejekontrakter omfattet af [kreditaftaleloven] og andre lejeaftaler er, om kundens beslutningsgrundlag er blevet påvirket af en udsigt til købsret med en ikke uvæsentlig prisreduktion som følge af godskrivning af lejebetalinger.

I den konkrete sag var der tale om leje af et tv til 4.995 kr. med et "købsretbevis", hvorefter købsprisen inden 36 måneder blev beregnet som udsalgsprisen fratrullet halvdelen af den indbetalte leje, dog minimum 1,00 kr. Forbrugeren forklarede, at hun indgik aftalen, fordi hun anså det for en fordel at kunne købe tv'et senere med godskrivning af 50 pct. af lejen. Nævnets flertal lagde herefter til grund, at det ved aftalens indgåelse var meningen, at hun skulle blive ejer.

De momenter, der indgår i vurderingen, kan sammenfattes således:

Moment	Peger mod kreditkøb	Peger mod ren leje
Købsoptionens pris	Symbolisk (1 kr.) eller stærkt nedskrevet ved godskrivning af ydelser	Reel markedspris ved periodens udløb
Nutidsværdi af ydelserne	Svarer til aktivets kontantpris/markedsværdi	Ligger klart under
Forbrugerens tilkendegivelser	Købshensigt fra start, købsbevis udstedt	Udtrykkelig usikkerhed om senere køb
Efterfølgende adfærd	Optionen udnyttes	Optionen lades ubenyttet af egen drift
Markedsføring	"Lej i 5 år og køb for 1 krone"	Ren brugsret markedsføres

I [2002-4012/7-1271](#) og [2004-4012/7-426](#) nåede nævnet samme resultat for aftaler om tv og video med købsret for 1 kr. efter 60 måneder – i den første sag udnyttede forbrugeren købsretten og betalte 2 kr. for genstandene, hvorefter nævnet fandt, at der forelå "en omgåelse af lovgivningen om kreditaftaler". I [2003-4012/7-75](#) blev to "lejekontrakter" på radio- og tv-apparater til 61.420 kr. og 8.990 kr. omkvalificeret, bl.a. fordi en kvittering angav forkøbsret, og forhandleren bekræftede hensigten om senere køb til nedskrevet pris.

LOV

[Kreditaftaleloven § 4](#)

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Lejeaftale var reelt et kreditkøb: En forbrugers leje af tv og video blev anset for at være et kreditkøb, hvilket medførte tilbagebetaling af for meget betalt. 12.05.2004

Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold	31.12.2003
Forbrugerklagenævnet · Kreditkøb af tv via lejeaftale med købsret	31.12.2002
Forbrugerklagenævnet · Sag om lejeaftale med køberet – spørgsmål om omgåelse af kreditaftaleloven og forældelse	31.12.2002
Forbrugerombudsmanden · Højesteret fastslår: Lejekoncept "Lej i 5 år og køb for 1 krone" var reelt kreditkøb	19.05.2004

§ 3 Grænsen den anden vej: hvornår er en lejeaftale med køberet blot en lejeaftale?

Omkvalifikationen er ikke automatisk. Den beror på en konkret vurdering af, hvad parterne mente ved aftalens indgåelse – ikke på købsrettens blotte eksistens.

Forbrugerklagenævnet fremhævede i [2001-4012/7-1151](#) en frifindende landsretsdom mod samme kæde (Østre Landsrets sag B-1236-01), der adskilte sig ved, at køberetten var tidsbegrænset, ikke kunne udnyttes til en symbolsk pris, og ikke blev udnyttet rettidigt. Landsretten lagde vægt på, at "ikke enhver tidsbegrænset købsmulighed i sig selv gør en lejekontrakt til et maskeret kreditkøb", og at afgørelsen beror på en konkret vurdering af kontraktens indhold, køberettens udformning (herunder pris), parternes tilkendegivelser og adfærd.

Det klareste eksempel på et negativt udfald er [2003-4012/7-374](#). Forbrugeren havde i 1996 lejet tv, video og tv-bord og var mundtligt stillet i udsigt, at han kunne købe det lejede for 1 kr. efter fem år. Alligevel fandt nævnet, at aftalen var en almindelig lejeaftale:

Selvom tilbuddet om en købsret for 1 kr. var attraktivt, lagde nævnet vægt på forbrugeren egne forklaringer: Han tog ikke endelig stilling til købsretten ved aftalens indgåelse. Han undlod bevidst at benytte købsretten efter 5 år af frygt for at overtage et defekt produkt.

Nævnet konkluderede, at forbrugeren primære formål var at leje udstyret, og at han ikke havde den fornødne købshensigt ved aftalens indgåelse. Aftalen faldt derfor uden for loven – men forhandleren var stadig bundet af sit tilsagn om købsret og kunne ikke opkræve leje efter det tidspunkt, hvor forbrugeren gjorde købsretten gældende.

Afgørelserne tegner tilsammen en klar linje: **det er forbrugeren dokumenterede købshensigt ved aftaleindgåelsen – ikke optionens objektive attraktivitet alene – der er det retlige omdrejningspunkt.** Bevismæssigt vejer forbrugeren forklaring, udstedte købsbeviser, sælgerens markedsføring og parternes efterfølgende adfærd tungt. Omvendt kan en forbruger, der aktivt fravælger optionen af grunde uden sammenhæng med prisen, vanskeligt påberåbe sig omkvalifikation bagefter.

LOV

[Kreditaftaleloven § 4](#)

PRAKSIS

Forbrugerklagenævnet · Lejeaftale med købsret blev ikke anset for et kreditkøb	12.05.2004
Forbrugerklagenævnet · Kreditkøb af tv via lejeaftale med købsret	31.12.2002

§ 4 EU-retlig ramme: leasing som tjenesteydelse eller som levering af en vare

To domme fra EU-Domstolen udgør den ydre ramme for den danske kvalifikationsøvelse – og de trækker i hver sin retning, fordi de vedrører forskellige regelsæt.

Forbrugerkreditretten. I [C-38/21](#) (BMW Bank m.fl., Store Afdeling, 21. december 2023) tog Domstolen stilling til en 24-måneders billeasingaftale med en startydelse på 4.760 EUR, hvor leasingtager ikke havde pligt til at købe køretøjet, men skulle dække værditab og overskridelse af kilometertallet. Domstolen fastslog:

- Aftalen er udtrykkeligt undtaget fra forbrugerkreditdirektivet efter [artikel 2, stk. 2, litra d](#).
- Den er heller ikke en finansiel tjenesteydelse: leasing uden købspligt udgør grundlæggende biludlejning, kreditelementet er underordnet, og "forbrugeren bærer hverken den fulde amortisering eller restværdirisikoen".
- Aftalen er derimod en "tjenesteydelsesaftale" under [direktiv 2011/83/EU](#) – men fortrydelsesretten er udelukket af undtagelsen for biludlejning i [artikel 16, litra l](#), fordi ordlyden ikke begrænser undtagelsen til kortvarige lejemaal; en 24-måneders leasing er tilstrækkeligt "nærmere bestemt".

Dommen understøtter direkte Forbrugerombudsmandens danske udtalelse i [sagen om fortrydelsesret ved privatleasing](#) (24. marts 2023), hvorefter der ikke gælder et lovkrav om fortrydelsesret ved privatleasing af biler, jf. [forbrugerftalelovens § 18, stk. 2, nr. 12](#) – dog med det udtrykkelige forbehold, at dette **ikke** gælder, "hvis hensigten med aftalen er, at forbrugeren skal blive ejer af køretøjet, eller aftalen indebærer en overdragelse af ejendomsretten ... f.eks. hvis aftalen pålægger forbrugeren en købspligt ved leasingperiodens udløb, eller hvis forbrugeren kan erhverve køretøjet særdeles billigt ved periodens udløb."

Realitetstesten. I [C-164/16](#) (Mercedes-Benz Financial Services, 3. oktober 2017) formulerede Domstolen – ganske vist momsretligt, under [momsdirektivets artikel 14, stk. 2, litra b](#) – den test, der begrebsligt svarer til den danske omkvalifikationsvurdering:

Det ville kun forholde sig anderledes, såfremt udnyttelsen af købsoptionen, hvor frivillig den end måtte være ud fra et formelt synspunkt, i realiteten er det eneste rationelle valg, som leasingtager kan træffe under hensyn til kontraktens finansielle vilkår. Det kan bl.a. være tilfældet, hvis det fremgår af kontrakten, at summen af de kontraktmæssige afdrag svarer til godets markedsværdi, inklusive finansieringsomkostninger, når muligheden for at udnytte købsoptionen indtræder, og at udnyttelsen af optionen ikke kræver, at leasingtager betaler et væsentligt, yderligere beløb.

De to kumulative indicier – ydelsernes nutidsværdi $\approx$ markedsværdien, og ingen væsentlig yderligere betaling ved optionsudnyttelse – er direkte anvendelige som analyseværktøj under [§ 4, nr. 16](#), fordi begge regelsæt spørger, om ejendomsovergangen reelt er forudsat. I Agility-kontrakten udgjorde de månedlige ydelser kun ca. 60 pct. af salgsprisen, og optionsprisen var ca. 40 pct. af nyprisen – hvorvidt det efterlod leasingtager et reelt økonomisk alternativ, overlod Domstolen til den nationale ret.

Endelig fastslog Domstolen i [C-278/22](#) (Autotechnica, 21. december 2023), at langtidsudlejning af motorkøretøjer som udgangspunkt ikke er en finansiel tjenesteydelse og derfor er omfattet af servicedirektivet – samme grundsynspunkt som i BMW Bank.

Den EU-retlige ramme er under forandring: forbrugerkreditdirektivet 2008/48/EF afløses af [direktiv \(EU\) 2023/2225](#), hvis gennemførelse i dansk ret er beskrevet i afsnittet om kommende ændringer nedenfor.

LOV

[Forbrugerftaleloven § 18, stk. 2](#)[Kreditaftaleloven § 4](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Fortrydelsesret og oplysningspligt i leasing- og låneaftaler: Fortolkning af direktiv 2008/48/EF og 2011/83/EU	21.12.2023
EU-Domstolen · Kvalificering af langtidsudlejning af biler og grænser for nationale tilladelsesordninger under tjenesteydelsesdirektivet	21.12.2023
EU-Domstolen · Moms: Fortolkning af levering af varer ved finansiel leasing med købsoption (Mercedes-Benz Financial Services)	03.10.2017
Forbrugerombudsmanden · Fortrydelsesret ved privatleasing af biler	24.03.2023

Tre- og lånekøbskonstruktioner mellem forhandler og finansieringsselskab

§ 5

Kvalifikationsspørgsmålet doublerer sig, når finansieringen leveres af et andet selskab end forhandleren. [§ 4, nr. 15](#) definerer kreditkøb til også at omfatte det såkaldte oprindelige trepartsforhold, hvor købesummen helt eller delvis tilvejebringes ved lån fra tredjemand på grundlag af en aftale mellem denne og sælgeren. Retsvirkningen fremgår af [§ 33, stk. 3](#): forbrugeren kan da også over for anden kreditor rejse samme pengekrav på grundlag af købet som over for sælgeren.

Forbrugerklagenævnet anvendte konstruktionen på et "kamufleret lånekøb" i [2003-4012/7-75](#), hvor "lejekontrakterne" var indgået med en radio- og tv-forretning og finansieringsselskabet Bokredit i forening. Nævnet fandt både, at aftalerne reelt var køb med ejendomsforbehold, og at finansieringsselskabet hæftede for tilbagebetalingskravet:

Bokredit måtte bære risikoen for forhandlerens handlinger, da deres forretningskoncept var baseret på et samarbejde, der øgede både Bokredits finansieringsvirksomhed og forhandlerens salg.

Det samlede tilbagebetalingskrav på 20.808,75 kr. kunne dermed rettes mod begge indklagede.

Hvornår foreligger den fornødne "aftale" mellem sælger og långiver? Forbrugerklagenævnet lagde i [2001-521/7-1462](#) vægt på tre indicier: finansieringsselskabets markedsføringsmateriale i sælgerens forretning, sælgerens bistand med låneansøgningen, og at låneprovenuet blev udbetalt direkte til sælgeren. Samme sag illustrerer dog en vigtig begrænsning: det ejendomsforbehold, sælgeren havde taget i slutsedlen, bortfaldt, da sælgeren fik dækning gennem finansieringsselskabets udbetaling, og var "aldrig en del af aftaleforholdet med finansieringsselskabet". Forbrugeren kunne derfor ikke kræve bilen taget tilbage til fuld og endelig afgørelse over for finansieringsselskabet – omkvalifikation til kreditkøb medfører altså ikke automatisk, at kapitel 10's tilbagetagelsesregler kan påberåbes.

I [1999-421/7-15](#) slog ugyldigheden af selve købsaftalen (et grydesæt til 11.900 kr. solgt ved hjemmebesøg) igennem over for den finansierende tredjemand, netop fordi sælgeren havde formidlet finansieringen, og der derfor forelå et kreditkøb.

Også domstolene anvender konstruktionen. I [BS-548/2009-OLR](#) nægtede Østre Landsret en fogedforretning fremme og ophævede et udlæg, fordi der forelå et oprindeligt trepartsforhold, og kreditgiveren derfor ikke kunne gøre restkrav gældende efter tilbagetagelsen af bilen, jf. [§ 48, stk. 2](#). Finansielle Ankenævn nåede et tilsvarende resultat i [317/2005](#), hvor et flertal anså finansieringen af et fjernsynskøb via forhandleren som et oprindeligt trepartsforhold og dermed et kreditkøb, og hvor en efterfølgende aftale om overdragelse af fjernsynet til banken blev bedømt som et forsøg på efterfølgende at etablere et ejendomsforbehold – ugyldigt efter [§ 34, stk. 1](#).

PRAKSIS	Landsretten · Føgedforretning nægtes fremme grundet trepartsforhold og kreditaftalelovens bestemmelser om restkrav efter tilbagetagelse af bil	16.03.2009
	Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold	31.12.2003
	Forbrugerklagenævnet · Bil købt med kreditaftale og ejendomsforbehold – Forbruger ønskede at returnere bilen	31.12.2002
	Forbrugerklagenævnet · Ugyldig købsaftale grundet manglende oplysning om fortrydelsesret ved hjemmesalg af grydesæt	31.12.2001
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om restgæld efter tilbagetagelse og salg af finansieret fjernsyn i trepartsforhold	26.01.2006

§ 6 Retsvirkningerne af omkvalifikation: ugyldigt ejendomsforbehold og prisnedsdrag

Når en "lejeaftale" omkvalificeres, udløses en kæde af retsvirkninger, som i praksis har været økonomisk afgørende for udfaldet.

Ejendomsforbeholdet bliver typisk ugyldigt. Efter § 34, stk. 1, nr. 4 er et ejendomsforbehold kun gyldigt, hvis sælgeren ved overgivelsen af det købte er fyldestgjort for mindst 20 pct. af kontantprisen. I lejekonstruktionerne er udbetalingen pr. definition symbolsk. I 2001-4012/7-1151 var tv'et værdisat til 4.995 kr., mens udbetalingen kun var 125 kr. mod de krævede 999 kr.; i 2004-4012/7-426 var kontantprisen 6.898 kr. mod en udbetaling på 264 kr. Konsekvensen er den samme begge steder: **ejendomsretten overgår til forbrugeren allerede ved overgivelsen**, og sælgeren står tilbage uden sikkerhed i aktivet.

Oplysningspligten slår igennem. Kreditaftalen skal efter § 8, stk. 2 klart og tydeligt angive bl.a. kontantprisen, debitorrenten, de årlige omkostninger i procent og det samlede beløb, som skal betales af forbrugeren, jf. § 8, stk. 2, nr. 7. Er kreditomkostningerne ikke oplyst korrekt, indtræder prisnedsdraget i § 23, stk. 1:

Er kreditomkostningerne ikke oplyst i overensstemmelse med § 8, stk. 2, nr. 7 ... skal forbrugeren højst betale lånebeløbet og en årlig rente af den til enhver tid værende restgæld, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 5 pct.

I lejekontrakt-sagerne fra 2002-2004 blev sanktionen anvendt konsekvent – under den dagældende affattelse regnedes med Nationalbankens diskonto plus 5 pct.:

Sag	Kontantpris	Beregnet rente	Maks. betaling	Tilbagebetalingskrav
2001-4012/7-1151 (-tv)	4.995 kr.	873,09 kr.	5.868,09 kr.	496,91 kr.
2004-4012/7-426 (tv + video)	6.898 kr.	995,99 kr.	7.893,99 kr.	6.232 kr. (efter forældelse)
2002-4012/7-1271 (-tv, bord, video)	–	–	–	3.766,68 kr.
2003-4012/7-75 (2 kontrakter)	61.420 + 8.990 kr.	7.787 + 419,25 kr.	–	20.808,75 kr.

Et vigtigt forbehold gælder: § 23, stk. 3 fritager kreditgiver, hvis denne kan godtgøre, at forbrugeren trods de manglende oplysninger har haft et forsvarligt grundlag for at bedømme kreditomkostningerne. I sagen om lejekonceptet "Lej i 5 år og køb for 1 krone" anerkendte selskabet for Højesteret, at der var tale om kreditkøb, men

bestred tilbagebetalingspligten. Højesteret afviste både argumentet om et forsvarligt bedømmelsesgrundlag og en fritagelse efter almindelige formueretlige regler om passivitet og ugrundet berigelse.

Passivitet og forældelse. Forbrugerklagenævnet har gennemgående afvist passivitetsindsigelser. I [2002-4012/7-1271](#) havde forhandleren afvist forbrugerens krav under henvisning til en tidligere nævnsafgørelse og havde derved "bibragt forbrugeren det indtryk, at kravet ikke var berettiget"; det var derfor ikke rettighedsfortabende passivitet at afvente Østre Landsrets domme af 6. juni 2002. Forældelse afskærer derimod reelt kravets ældste del, idet tilbagebetalingskrav på beløb betalt i urigtig formening om skyld forældes efter de almindelige regler regnet fra klagens indgivelse.

LOV

[Kreditaftaleloven § 8, stk. 2](#)[Kreditaftaleloven § 23, stk. 1, 3](#)[Kreditaftaleloven § 34, stk. 1](#)

PRAKSIS	Forbrugerklagenævnet · Lejeaftale var reelt et kreditkøb: En forbrugers leje af tv og video blev anset for at være et kreditkøb, hvilket medførte tilbagebetaling af for meget betalt.	12.05.2004
	Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold	31.12.2003
	Forbrugerklagenævnet · Kreditkøb af tv via lejeaftale med købsret	31.12.2002
	Forbrugerklagenævnet · Sag om lejeaftale med køberet – spørgsmål om omgåelse af kreditaftaleloven og forældelse	31.12.2002
	Forbrugerombudsmanden · Højesteret fastslår: Lejekoncept "Lej i 5 år og køb for 1 krone" var reelt kreditkøb	19.05.2004

§ 7 Tilbagetagelse og opgørelse ved misligholdelse af kreditkøbet

Er aftalen først kvalificeret som et køb med ejendomsforbehold, gælder kreditaftalelovens særlige misligholdelsesregime, der på afgørende punkter er strengere mod kreditgiver end almindelig kontraktsret.

Misligholdelsestærsklen. Kreditgiver kan efter [§ 29, stk. 1](#) ikke kræve førtidig forfaldenhed eller tage det solgte tilbage, medmindre forbrugeren er udeblevet med et beløb i 30 dage efter forfaldstid, og det forfaldne beløb udgør mindst en tiendedel af det samlede beløb, mindst en tyvendedel hvis flere afdrag indgår, eller hele restfordringen.

Fyldestgørelse i aktivet – ikke i formuen. Kernebestemmelsen er [§ 35](#):

Kreditgiveren skal søge sig fyldestgjort for sit tilgodehavende ved tilbagetagelse af det solgte ... Kreditgiveren kan kun i de tilfælde, der er nævnt i §§ 41-42, foretage udlæg i forbrugerens øvrige aktiver.

Tilbagetagelsen sker ved fagedrettens hjælp umiddelbart på grundlag af købekontrakten, hvis denne er underskrevet af forbrugeren, overgivet i genpart og indeholder ejendomsforbehold, jf. [§ 36, stk. 1](#). Underskrift kan ske digitalt, jf. [§ 36, stk. 2](#).

Opgørelsen. Kreditgiver må ved opgørelsen efter [§ 38](#) alene medregne den ubetalte del af fordringen med fradrag, rente af forfaldne ydelser og nødvendige omkostninger ved tilbagetagelsen. Modsat skal det solgtes værdi efter [§ 39](#) indgå til fordel for forbrugeren, og værdien er "det beløb, som sælgeren kan opnå ved at sælge tingen på hensigtsmæssig måde, eventuelt efter en rimelig istandsættelse". I [2003-4012/7-75](#) blev denne mekanik anvendt efter omkvalifikation: kravet blev opgjort til 69.207 kr., hvorfra fragik betalinger på 47.100 kr. og genstandenes værdi på mindst 41.000 kr., hvilket gav en saldo på 18.893 kr. i forbrugerens favør.

Restkravet kræver særlige omstændigheder. § 41 fastslår, at hvis det solgtes værdi er mindre end tilgodehavendet, har kreditgiver kun krav på det overskydende beløb, "i det omfang særlige omstændigheder taler derfor, navnlig hvis forbrugeren har udvist forsømmelighed ved brugen eller opbevaringen af det købte eller har lagt hindringer i vejen for tilbagetagelsesforretningen". Fogedretten i Sønderborg anvendte reglen i [FS-6537/2018-SON](#), hvor rekvirenten blev indsat i besiddelsen af en motorcykel, men nægtet udlæg for restfordringen, da motorcyklens værdi ikke oversteg gælden.

Undtagelserne i § 42. Findes det solgte ikke hos forbrugeren under tilbagetagelsesforretningen, kan kreditgiver efter § 42, stk. 2 foretage udlæg for tilgodehavendet efter § 38, som dette opgøres af fogedretten. Bestemmelsen fik afgørende betydning i [BS-305/2019-VLR](#), hvor debitor havde videresolgt en motorcykel uden samtykke, og Vestre Landsret hjemviste sagen til fogedretten med henblik på opgørelse og udlæg. Tilsvarende hjemviste Vestre Landsret i [BS-75/2018-VLR](#) en sag om udlæg for en restfordring på 106.765,77 kr. efter tilbagetagelse af en leasingbil, fordi det korrekte lovgrundlag for at fremme udlægsforretningen var uafklaret.

Højesteret har afklaret forholdet mellem de to bestemmelser i [BS-35/2022-HJR](#) (11. maj 2023): når fogedretten har taget stilling til en indsigelse efter § 42, stk. 2, tillægges dette **materiel retskraft**, og skyldneren kan ikke efterfølgende – efter at genstanden er vindiceret fra tredjemand – påberåbe sig § 41 og kræve fuld og endelig afregning. Samme resultat var nået i underinstansen, jf. [FS-3887/2020-FRB](#).

Endelig viser [BS-1280/2008-VLR](#), at ejendomsforbeholdets overførbarehed til tredjemand er en selvstændig prøvelsesgenstand i tilbagetagelsessagen, og [118/2025](#), at tvister om restgæld efter salg af et køretøj finansieret med ejendomsforbehold fortsat er levende praksis.

LOV	Kreditaftaleloven § 29, stk. 1	Kreditaftaleloven § 35	Kreditaftaleloven § 36, stk. 1-2
	Kreditaftaleloven § 38	Kreditaftaleloven § 39	Kreditaftaleloven § 41
	Kreditaftaleloven § 42, stk. 2		
PRAKSIS	Højesteret · Højesteret: Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af § 41 Landsretten · Nordea Finans Danmark A/S vs. Debitor: Hjemvisning til fogedretten for udlæg trods vindikation hos tredjemand Landsretten · Landsrettens kendelse om udlæg og hjemvisning efter Kreditaftaleloven Landsretten · Landsrettens kendelse om tilbagetagelse af bil Byretten · Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af kreditaftalelovens § 41 Byretten · Fogedretssag om motorcykel: Indsættelse i besiddelse uden yderligere udlæg Det finansielle ankenævn · 118/2025 - Tvist om restgæld efter salg af motorcykel finansieret med ejendomsforbehold Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold		
			11.05.2023 03.09.2019 13.04.2018 15.08.2008 05.05.2021 13.06.2019 27.11.2025 31.12.2003

§ 8 Udenretlig tilbagetagelse efter § 48 – kreditgivers dyre genvej

§ 48 sanktionerer omgåelse af fogedvejen med tab af restkravet. Bestemmelsens stk. 2 lyder:

Har kreditgiveren og forbrugeren udenretligt aftalt, at kreditgiveren i anledning af forbrugers misligholdelse får det solgte tilbageleveret uden fogedrettens medvirken, kan kreditgiveren ikke påberåbe sig nogen aftale med forbrugeren, hvorefter der påhviler denne yderligere forpligtelser over for kreditgiveren i anledning af købet. Har kreditgiveren

taget det solgte tilbage som nævnt i stk. 1, kan kreditgiveren heller ikke på andet grundlag gøre yderligere krav gældende mod forbrugeren i anledning af købet, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Har kreditgiver taget det solgte tilbage uden fogedrettens medvirken og uden forbrugers samtykke, skal fogedretten efter § 48, stk. 1 endog afvise en efterfølgende fogedforretning, medmindre der foreligger særlige omstændigheder eller et særligt retsgrundlag er erhvervet.

Praksis håndhæver reglen konsekvent. I [FS-11995/2010-NAE](#) mistede Santander Consumer Bank retten til restfordringen, fordi bilen var afleveret frivilligt direkte fra skyldner til kreditor uden fogedrettens medvirken. I [317/2005](#) fandt Finansielle Ankenævns flertal, at bankens "hjemtagelse" af et fjernsyn i februar 1996 udløste § 48, stk. 2, hvorefter banken ikke kunne kræve restgælden – heller ikke ti år senere, hvor beløbet var vokset til 16.850,74 kr. Og i [BS-548/2009-OLR](#) nægtede Østre Landsret fogedforretningen fremme og ophævede udlægget.

Bestemmelsen er dog **ikke** en ret for forbrugeren til at aflevere aktivet og gå fri. Finansielle Ankenævn fastslog i [220/2025](#), at § 48, stk. 2 forudsætter gensidig accept:

En kreditgiver kan ikke tvinges til at indgå en udenretlig aftale, og har derimod en ret til at vælge den statutoriske vej via fogedretten.

Klagerens økonomi var brudt sammen efter en fængselsstraf på over to år og bortfald af folkepension, men Jyske Finans kunne lovligt afvise både den udenretlige tilbagemtagelse og en alternativ afdragsordning. Ankenævnet fremhævede, at kun fogedretten kan fastsætte og tilkende restfordringer korrekt, hvorfor kreditgiver har en legitim interesse i at benytte den vej.

For rådgiveren er den praktiske lære klar: **kreditgiver bør aldrig modtage et finansieret aktiv retur "i mindelighed" uden at være indstillet på at give afkald på restkravet** – og forbrugeren kan omvendt ikke fremtvinge en sådan ordning.

LOV [Kreditaftaleloven § 48, stk. 1-2](#)

PRAKSIS	Landsretten · Fogedforretning nægtes fremme grundet trepartsforhold og kreditaftalelovens bestemmelser om restkrav efter tilbagemtagelse af bil	16.03.2009
	Byretten · Kreditor mistede ret til restfordring ved at modtage bil uden om fogedretten	14.10.2010
	Det finansielle ankenævn · Kreditgiver havde ret til at afvise anmodning om udenretlig tilbagemtagelse af bil	10.10.2025
	Det finansielle ankenævn · Spørgsmål om restgæld efter tilbagemtagelse og salg af finansieret fjernsyn i trepartsforhold	26.01.2006

Dødsbosuccession og rækkevidden af "særlige omstændigheder" i § 41

Højesterets dom af 17. januar 2020 i [BS-39568/2019-HJR](#) er den vigtigste nyere afklaring af, hvor snævert undtagelsen i § 41 skal forstås.

A købte i april 2015 en bil finansieret af Jyske Finans med ejendomsforbehold og en afvikling over 96 måneder. A afgik ved døden i februar 2017 **uden** forudgående betalingsmisligholdelse. Det solvente dødsbo meddelte, at det ikke ønskede at indtræde i købekontrakten, og stillede bilen til rådighed. Efter videresalg opgjorde Jyske Finans et restkrav på 42.968,75 kr. og krævede det anerkendt i boet.

Jyske Finans gjorde gældende, at beskyttelsesreglerne forudsætter aktiv misligholdelse fra forbrugers side, og at boet var indtrådt i den retsstilling, A havde på dødstidspunktet, hvor der hverken forelå aktuel eller anteciperet misligholdelse. Boet gjorde omvendt gældende, at et solvent dødsbo succederer i afdødes fulde retsstilling, og at et eventuelt tab skyldtes kreditgiverens egen fastsættelse af utilstrækkelig udbetaling og afdrag.

Højesteret gav boet medhold. Retten fastslog først, at et solvent dødsbo indtræder i afdødes retsstilling efter almindelige arveretlige principper og derfor kan påberåbe sig de samme rettigheder efter kreditaftaleloven som afdøde selv. Dernæst fremhævede Højesteret lovens systematik og forarbejder:

Ordningen efter de nævnte bestemmelser er efter forarbejderne begrundet i behovet for en 'sanering' af området for salg med ejendomsforbehold i forbrugerforhold. Det er i den forbindelse anført, at kreditgiver kan sikre sig mod tab ved at fastsætte udbetalingen og afdragsbestemmelserne på en sådan måde, at der er rimelig realsikkerhed i det solgte via ejendomsforbeholdet.

Under henvisning til sin tidligere praksis, hvorefter reglerne omfatter enhver betalingsmisligholdelse, konkluderede Højesteret:

Det er ikke under sagen gjort gældende, at der skulle foreligge særlige omstændigheder som dem, der udtrykkeligt er nævnt i § 41. Højesteret finder, at der heller ikke i øvrigt foreligger sådanne omstændigheder. Herefter kan Jyske Finans efter at have fået bilen tilbageleveret ikke gøre yderligere krav gældende over for dødsboet.

Dommen vendte dermed underinstansernes resultat. Retten i Hjørring havde i [BS-1073/2017-HJO](#) givet Jyske Finans medhold, netop fordi der ikke forelå misligholdelse på dødsdagen, og boet ikke burde stilles bedre end afdøde.

Præjudikatværdien rækker videre end dødsbosituationen: **risikoen for, at aktivet ikke dækker restgælden, ligger hos kreditgiver**, der selv fastsætter udbetaling og afdragsprofil. § 41's "særlige omstændigheder" er reserveret til forbrugers forsømmelighed ved brug eller opbevaring, hindringer for tilbagetagelsesforretningen og hermed sammenlignelige forhold – ikke til manglende betalingsvilje eller til, at kontrakten ophører af årsager uden for forbrugers kontrol.

LOV

[Kreditaftaleloven § 35](#)
[Kreditaftaleloven § 41](#)
[Kreditaftaleloven § 48, stk. 2](#)

PRAKSIS

Højesteret · Højesterets dom om restkrav efter tilbagetagelse af bil med ejendomsforbehold i et dødsbo

17.01.2020

Byretten · Dødsbo forpligtet til at anerkende restkrav på billån efter afdød

05.04.2018

§ 10 § 52 a: betalingsevnevurdering ved leasing af motorkøretøjer

Med [lov nr. 2221 af 29. december 2020](#) om skærpet indsats mod vanvidskørsel og styrkelse og tilpasning af regler på motorområdet blev der indsat et nyt kapitel 11 a i kreditaftaleloven med [§ 52 a](#):

Virksomheder, der udbyder leasing af motorkøretøjer, og som enten er en registreret virksomhed i medfør af registreringsafgiftslovens § 14 eller er undergivet tilsyn efter hvidvaskloven, skal inden indgåelse af leasingaftalen

vurdere forbrugerens fremtidige evne til at betale leasingaftalens løbende ydelser på grundlag af fyldestgørende oplysninger, der, hvor det er relevant, indhentes hos forbrugeren og, hvor det er nødvendigt, ved søgning i relevante databaser.

Samtidig blev der i § 3, stk. 1, nr. 5 indsat et 2. pkt., hvorefter § 52 a finder anvendelse på aftaler om leasing af motorkøretøjer, **uanset om der er fastsat pligt til at købe motorkøretøjet**. Bestemmelsen bryder dermed bevidst med undtagelsens hovedregel: også den rene operationelle privatleasing uden nogen form for købsoption er underlagt kravet.

De paragrafspecifikke forarbejder forklarer indholdet:

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at leasingvirksomheder forud for aftaleindgåelsen skal tilvejebringe et tilstrækkeligt klart billede af forbrugerens økonomi. Heri ligger navnlig et krav om, at leasinggiveren indhenter tilstrækkeligt dokumenterede oplysninger om forbrugerens økonomiske situation, herunder f.eks. dokumenterede oplysninger om den pågældende indkomstforhold, faste løbende udgifter, gæld til det offentlige, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, m.v. ... Vurderingen af forbrugerens betalingsevne svarer til den vurdering, som kreditgivere efter den nugældende § 7 c, stk. 1, skal foretage af forbrugerens kreditværdighed forud for indgåelsen af en kreditaftale.

Afslås en anmodning på grundlag af en databasesøgning, skal leasingvirksomheden efter § 52 a, stk. 2 omgående og uden omkostninger underrette forbrugeren om resultatet og om den pågældende database.

De almindelige bemærkninger knytter pligten sammen med adgangen til eSkatData og angiver formålet:

Denne vurdering skal foretages på baggrund af tilstrækkeligt dokumenterede oplysninger om forbrugerens økonomiske situation. Dette skal bl.a. sikre, at der ikke indgås leasingaftaler med personer, der ikke har den fornødne betalingsevne til at betale de løbende leasingydelser.

Adgangen forudsætter, at to objektive kriterier begge er opfyldt: virksomheden skal være registreret hos Skatteforvaltningen under selvangiverordningen efter registreringsafgiftslovens § 14 eller som leasingvirksomhed hos Finanstilsynet efter hvidvaskloven, og det skal ved opslag i Køretøjsregisteret kunne konstateres, at virksomheden står som ejer og leasinggiver – eller er leasinggiver i sub-leasingaftaler.

To forbehold er væsentlige for rådgivningen. For det første er § 52 a endnu ikke konsolideret ind i lovbekendtgørelsen, og ikrafttrædelsestidspunktet er efter ændringslovens ikrafttrædelsesbestemmelse overladt til skatteministeren at fastsætte. For det andet ligger de tilgrænsende krav om kreditværdighedsvurdering ved egentlige kreditaftaler i § 7 c, hvis rækkevidde Østre Landsret afgrænsede i [BS-10730/2022-OLR](#): et generelt krav om dokumenterede oplysninger om faktiske indtægter og faste udgifter i **alle** låneforhold blev ophævet, fordi det fratager kreditgiver det skøn, lovgivningen forudsætter, mens kravene om beregning af rådighedsbeløb, individuel vurdering og beregning efter scenariet med højeste ydelse blev fastholdt. Forbrugerombudsmanden og Finanstilsynet har udsendt en fælles [vejledning om kreditværdighedsvurdering](#), der beskriver, hvordan vurderingen skal foretages.

LOV

[Kreditaftaleloven § 3, stk. 1](#)[Kreditaftaleloven § 7c, stk. 1](#)[Kreditaftaleloven § 52a](#)

Kommende retstilstand: forkøbsret bliver nok til at udløse § 11 kreditaftaleloven

Ved lov af 20. november 2025 om ændring af lov om kreditaftaler, lov om markedsføring, lov om forbrugslånsvirksomheder og forskellige andre love – der gennemfører det nye forbrugerkreditdirektiv (EU) 2023/2225 – sker der en betydningsfuld udvidelse af leasingundtagelsen. Ændringen træder i kraft **20. november 2026** og er endnu ikke konsolideret i lovbekendtgørelsen.

Ændringen er sprogligt minimal, men retligt indgribende: i § 3, stk. 1, nr. 5, 1. og 2. pkt., ændres "pligt til at købe" til "købspligt eller forkøbsret vedrørende". Forarbejderne forklarer virkningen:

Den foreslåede ændring af kreditaftalelovens § 3, stk. 1, nr. 5, 1. pkt., vil indebære, at også leje- eller leasingaftaler, hvor der er fastsat en forkøbsret vedrørende aftalegenstanden, fremover omfattes af kreditaftalelovens område, på samme måde som det efter gældende ret er tilfældet, hvis der er fastsat en købspligt.

Bestemmelsen gennemfører det nye direktivs artikel 2, stk. 2, litra g. Konsekvensen er, at en meget stor del af markedet for privatleasing med tilknyttet forkøbsret – der i dag falder uden for loven, medmindre den omkvalificeres efter § 4, nr. 16 – fra november 2026 bliver omfattet **direkte i kraft af undtagelsens ordlyd**, uden at der skal føres bevis for parternes hensigt om ejendomsovergang. Den vanskelige bevisvurdering, som Forbrugerklagenævnets praksis fra 2001-2004 er bygget op omkring, mister dermed en del af sin praktiske betydning på leasingområdet.

Samme ændringslov medfører en række andre justeringer, der er relevante i sammenhængen: § 4 nyaffattes med nye definitioner, herunder en omformuleret definition af tilknyttet kreditaftale, hvor markedsføring tilføjes som kriterium for kommerciel helhed; § 8 nyaffattes med udvidede oplysningskrav; og § 23 konsekvensændres. Rådgivere bør derfor ikke lægge den nuværende konsoliderede tekst til grund for aftaler, der skal løbe hen over november 2026.

Indtil ændringen får virkning, er retsstillingen fortsat den, at leasing med **ren forkøbsret** falder uden for kreditaftaleloven, medmindre optionens vilkår er så favorable, at ejendomsovergangen må antages at have været meningen – jf. gennemgangen af § 4, nr. 16 ovenfor og Forbrugerombudsmandens forbehold i [sagen om fortrydelsesret ved privatleasing](#).

LOV

Kreditaftaleloven § 3, stk. 1

Kreditaftaleloven § 4

Kreditaftaleloven § 8

PRAKSIS

Forbrugerombudsmanden · Fortrydelsesret ved privatleasing af biler

24.03.2023

Når aftalen ikke omkvalificeres: misligholdelsesopgøret efter § 12 almindelige regler

Falder leasingaftalen uden for kreditaftaleloven, sker opgøret ved misligholdelse efter aftalens egne vilkår og almindelige aftaleretlige regler – og her er billedet et helt andet. Kreditaftalelovens §§ 35, 41 og 48 gælder ikke, og leasinggiver kan som udgangspunkt kræve de ikke-forfaldne ydelser erstattet.

Grenkeleasing-sagerne illustrerer dette. I BS-24164/2023-OLR stadfæstede Østre Landsret (dog med procesrente i stedet for den aftalte rentesats) byrettens dom over en enkeltmandsvirksomhed for misligholdelse af to finansielle leasingaftaler. Landsretten forkastede både anbringendet om, at leasingaftale nr. 2 reelt var en leje-/låneaftale, og påstanden om tilsidesættelse efter [aftalelovens § 36](#). Byretten i Glostrup nåede samme resultat i BS-6604/2022-GLO, hvor et vilkår, der afskar reduktion for videresalgssprovenu, blev opretholdt som gyldigt, og Grenkeleasing fik medhold i et krav på 797.080,43 kr. Sammenlign med § 39, hvorefter det

solgtes værdi **skal** indgå til fordel for forbrugeren: netop dette er den økonomisk afgørende forskel mellem de to regimer.

Også i erhvervsleasing af køretøjer er linjen streng. I [BS-51286/2020-SVE](#) blev en selvstændig elektriker dømt til at betale Nordania Finans 88.459,75 kr., idet hverken en mundtlig aftale med bilforhandleren eller senere betaling af en restance frigjorde ham fra kontrakten. I [BS-41081/2020-GLO](#) blev leasingtager pålagt at dække leasinggivers tab efter et dækningssalg med 82.425 kr., og i [BS-1849/2007-VLR](#) forblev leasingtager forpligtet, fordi et debitorskiftebilag aldrig var underskrevet og returneret.

Sø- og Handelsretten har anvendt tilsvarende principper på udstyrsleasing. I [H-79/03](#) blev leasingtager pålagt at betale 134.760,50 kr. efter kontraktens opgørelsesbestemmelse, idet der hverken var ført bevis for væsentlige mangler eller reklameret rettidigt, og indsigelser mod værdiansættelse var fortabt ved passivitet. I [H-95-04](#) blev leasinggivers krav derimod nedsat på grund af manglende opfyldelse af tabsbegrænsningspligten.

Aftalelovens § 36 er den centrale ventil. Højesteret nedsatte i [Sag 109/2011](#) (12. april 2013) leasingtagerens forpligtelser til det halve, fordi der forelå et ekstremt misforhold mellem de aftalte leasingydelser og udstyrets faktiske markedspris, kombineret med ulovlige salgsmetoder anvendt af en mellemmand – se også registreringen af samme sag som [BS-109/2011-HJR](#). Højesteret pålagde i [Sag 148/2016 og sag 179/2016]-linjen tilsvarende leverandøransvar, hvor overfakturering over for leasingselskabet påførte leasingtager uforudsete finansieringsforpligtelser. Uden for leasingområdet, men med samme metode, tilsidesatte Vestre Landsret i [BS-546/2008-VLR](#) et forfaldsvilkår knyttet til bilens forsikringsstatus som urimeligt.

Endelig kan leasinggivers egen adfærd udgøre væsentlig misligholdelse. I [12/17280](#) afhentede leasingselskabet bilen på forbrugers private adresse om natten uden varsel; Forbrugerklagenævnet fandt dette så væsentligt, at forbrugeren kunne hæve aftalen, få den ekstraordinære leasingydelse på 15.000 kr. tilbage og blive fritaget for de resterende 5.000 kr. Og i [20/04615](#) kunne forbrugeren hæve en leasingaftale om en BMW X5 med væsentlige mangler (udbedring anslået til 74.000 kr.) og få udbetalingen på 41.785 kr. tilbage, mens leasingselskabet ikke kunne kræve forskellen mellem den fastsatte restværdi og den opnåede salgsspris.

LOV	Aftaleloven § 36	Kreditaftaleloven § 39	
PRAKSIS	Højesteret · Nedsættelse af leasingydelser efter aftalelovens § 36 grundet ekstremt misforhold mellem ydelse og værdi		12.04.2013
	Landsretten · Landsret stadfæster krav mod sagsøgte for misligholdelse af leasingaftaler og afviser tilsidesættelse efter Aftaleloven		21.02.2025
	Landsretten · Ford Credit taber sag om urimeligt vilkår i kreditkøbsaftale vedrørende bilforsikring		03.07.2008
	Landsretten · Dom ved Vestre Landsret om betalingsforpligtelse i leasingaftale efter debitorskifte.		26.06.2008
	Sø- og Handelsretten · Sag om opgørelse af leasingforhold vedrørende edb-udstyr		27.04.2006
	Sø- og Handelsretten · Sag om leasingaftale: Overdragelse, misligholdelse og tabsbegrænsningspligt		02.03.2006
	Byretten · Gyldighed af leasingvilkår: Krav om betaling efter ophævelse af leasingaftaler uden fradrag for salgsprovenu		19.04.2023
	Byretten · Sag om betaling af faktura efter opgjort leasingaftale		07.02.2022
	Byretten · Erstatningskrav efter misligholdt leasingaftale: Leasingtager ikke frigjort ved aftale med bilforhandler eller delvis betaling af restancer		23.06.2021
	Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil		08.02.2021
	Forbrugerklagenævnet · Ophævelse af leasingaftale efter uberettiget natlig afhentning af bil		28.11.2013

Forbrugerbegrebet i erhvervsleasing og de særlige

§ 13 forbrugeraftaleretlige værn

Selv når en aftale ikke omkvalificeres til kreditkøb, kan forbrugerstatus i sig selv give leasingtager afgørende beskyttelse – og forbrugerbegrebet er bredere end i direktivet.

Forarbejderne til § 4, nr. 1 forklarer, at dansk ret bevidst går videre end forbrugerkreditdirektivets definition:

En forbruger er i direktivet defineret som en fysisk person, som i forbindelse med transaktioner, der er omfattet af direktivet, ikke handler som led i sin erhvervmæssige virksomhed. I nyere dansk forbrugerlovgivning omfatter forbrugerbegrebet imidlertid også fysiske og juridiske personer, som ikke udelukkende, men dog hovedsagelig, handler uden for deres erhverv ... Det foreslås dermed, at kreditaftaleloven også finder anvendelse på en mindre gruppe fysiske og juridiske personer, der ikke er omfattet af direktivets harmonisering.

Den praktiske betydning viste sig i [BS-4980/2023-OLR](#) (Østre Landsret, 8. oktober 2024). Køge Svømmeklub – en almennyttig forening med indtægter på ca. 4 mio. kr. – havde leaset to ladestandere til mobiltelefoner hos Grenkeleasing ApS, formidlet af GoCharge A/S med et tilbud om, at reklameindtægter ville gøre arrangementet omkostningsneutralt. Landsretten fandt, at Grenkeleasing ikke havde løftet bevisbyrden for, at aftalen var erhvervmæssig, at klubben derfor var forbruger, og at aftalen kunne opsiges efter [forbrugeraftalelovens § 28](#). Klubben blev frifundet for betalingskravet og fik 170.054,11 kr. tilbage.

Forbrugerombudsmanden fulgte op i [sagen om forbrugerbegrebet i leasingaftaler med frivillige foreninger](#) (5. april 2024), der angik leasing af sodavandsmaskiner og mobilladestandere til frivillige foreninger. Ombudsmanden orienterede leasingvirksomhederne om, at juridiske personer, der hovedsagelig handler uden for deres erhverv, sidestilles med forbrugere, jf. [markedsføringslovens § 1 a](#), og at vurderingen beror på den juridiske persons størrelse, indtægter, formål og aktiviteter. Der blev ikke givet påbud eller bøder, men konsekvenserne af forbrugerstatus blev fremhævet: særlige oplysningspligter, maksimal bindingsperiode, fortrydelsesret ved fjernsalg og skærpede regler om urimelige aftalevilkår.

De forbrugeraftaleretlige værn falder i to grupper:

- **Bindingsperiode.** Efter [forbrugeraftalelovens § 28, stk. 1](#) kan forbrugeren opsiges en aftale om løbende levering med 1 måneds varsel til udgangen af en måned, når der er gået 5 måneder. Overstiger den samlede pris 20.000 kr. årligt, og kræver leveringen betydelige engangsomkostninger eller medfører tilsvarende værdiforringelse, forlænges perioden efter [§ 28, stk. 4](#) til 11 måneder. Der kan efter [§ 28, stk. 5](#) ikke aftales et længere opsigelsesvarsel. Forbrugerklagenævnet anvendte den dagældende 11-månedersregel i [01-12-4291](#).
- **Fortrydelsesret.** Undtagelsen for biludlejningsvirksomhed i [§ 18, stk. 2, nr. 12](#) afskærer fortrydelsesret ved privatleasing, jf. Forbrugerombudsmandens udtalelse og EU-Domstolens dom i [C-38/21](#).

Forbrugerombudsmanden har desuden ført generelt tilsyn med området og undersøgte i [2020 prisstigninger på leasingaftaler efter ændringen af registreringsafgiftsloven](#) hos 18 leasingvirksomheder uden at finde forhøjelser, men med tilkendegivelse om fortsat fokus på markedsføring og urimelige vilkår.

LOV

[Forbrugeraftaleloven § 18, stk. 2](#)[Forbrugeraftaleloven § 28, stk. 1, 4-5](#)[Kreditaftaleloven § 4](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Fortrydelsesret og oplysningspligt i leasing- og låneaftaler: Fortolkning af direktiv 2008/48/EF og 2011/83/EU

21.12.2023

Landsretten · Køge Svømmeklub vinder ankesag mod Grenkeleasing: Status som forbruger sikrede opsigelsesret	08.10.2024
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmandens vurdering af forbrugerbegrebet i leasingaftaler med frivillige foreninger	05.04.2024
Forbrugerombudsmanden · Forbrugerombudsmanden undersøger prisstigninger på leasingaftaler efter ændring af registreringsafgiftsloven	26.03.2020
Forbrugerklagenævnet · Forbruger opsigde leasingaftale for tidligt uden at anvise en køber	11.07.2013

§ 14 Slutafregning ved leasingperiodens ophør: km, skader og restværdi

Selv i aftaler, der utvivlsomt er ren leasing, opstår hovedparten af de praktiske tvister ved slutafregningen. Forbrugerklagenævnets og Finansielle Ankenævns praksis tegner nogle stabile linjer.

Overkørte kilometer. Nævnet gav i [19/05144](#) leasingselskabet medhold i en forholdsmæssig beregning ved førtidig opsigelse: aftalen tillod 45.000 km over 36 måneder, "forholdsmæssigt mindre hvis leasingaftalen bringes til ophør forinden", og der var kørt 38.487 km på 27 måneder. Nævnet fastslog samtidig, at en erlagt engangsydelse på 9.995 kr. **ikke** kan sidestilles med et depositum, når den ifølge kontraktens vilkår ikke tilbagebetales uanset ophørsgrund. Samme resultat i [01-12-2897](#), hvor forbrugeren måtte betale 4.437 kr. for 3.353 overkørte kilometer.

Skader. Bevisbyrden skærpes af tidsforløbet mellem aflevering og syn. I [01-12-2897](#) var forbrugeren ikke bundet af et afleveringsdokument om fuld accept af senere konstaterede skader, fordi der gik ca. tre uger fra afleveringen til tredjemands undersøgelse; leasingselskabet havde derfor ikke løftet bevisbyrden for skaden på tagpanelet (3.801 kr.). Finansielle Ankenævn nåede et delvist tilsvarende resultat i [33/2025](#), hvor kravet om betaling for manglende sommerdæk blev opretholdt, mens spørgsmålene om skader på fælg og forrude blev afvist, fordi de krævede bevisførelse, nævnet ikke kan foretage. I [19/2024](#) blev Jyske Finans pålagt at tilbagebetale 2.900 kr. opkrævet for en manglende bilnøgle, fordi leasingaftalen var mangelfuld på punktet.

Restværdi og dækningssalg. Er leasingtager kontraktligt forpligtet til at anvise en køber eller dække forskellen til den fastsatte restværdi, håndhæves vilkåret i erhvervsforhold, jf. [BS-41081/2020-GLO](#). I forbrugerforhold kan resultatet blive det modsatte, når leasinggiver selv har misligholdt: i [20/04615](#) kunne leasingselskabet ikke kræve forskellen på 48.750 kr. mellem restværdien og den opnåede pris ved videresalg.

Et praktisk forbehold: forbrugeren kan som udgangspunkt kun rette krav mod sin egen aftalepart. Nævnet fastslog i [20/04615](#), at forbrugeren ikke kunne gøre krav gældende mod bilforhandleren, da leasingaftalen ikke indeholdt vilkår om, at forbrugeren indtrådte i leasingselskabets misligholdelsesbeføjelser over for forhandleren. Dette står i skarp kontrast til kreditkøbssituationen, hvor [§ 33](#) netop giver forbrugeren indsigtelses- og pengekravsadgang mod finansieringsselskabet – endnu en grund til, at kvalifikationsspørgsmålet er økonomisk afgørende.

Endelig kan tredjemandskonflikter opstå omkring selve ejendomsretten til det leasede. I [BS-55044/2023-OLR](#) stadfæstede Østre Landsret, at en Chevrolet Camaro tilhørte en privatperson og ikke det konkursramte flexleasingselskab, fordi bilen var erhvervet i god tro, der ikke var indgået gyldig overdragelsesaftale, og bilen allerede i 2019 var udskilt af virksomhedspantet.

LOV

[Kreditaftaleloven § 33](#)

PRAKSIS

Landsretten · Tvist om ejerskab til luksusbil: Nordic Flex Leasing under konkurs mod privatperson vedrørende Chevrolet Camaro

24.03.2025

Byretten · Sag om betaling af faktura efter opgjort leasingaftale	07.02.2022
Forbrugerklagenævnet · Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil	08.02.2021
Forbrugerklagenævnet · Forbruger skal betale forholdsmæssigt for overkørte kilometer ved førtidig opsigelse af leasingaftale	01.10.2019
Forbrugerklagenævnet · Forbruger delvist fritaget for betaling for skader på leasingbil grundet forsinket skadesrapport	11.07.2013
Det finansielle ankenævn · Indsigelse mod hæftelse for manglende dæk og udbedring af skader ved tilbagelevering af leasingbil	19.06.2025
Det finansielle ankenævn · Jyske Finans pålagt at tilbagebetale 2.900 kr. for manglende bilnøgle grundet mangelfuld leasingaftale	19.08.2024

Administrative afgrænsningskriterier: finansiel kontra operationel leasing

§ 15

Ved siden af den kreditretlige kvalifikation opererer en række administrative regelsæt med en beslægtet, men ikke identisk sondring mellem finansiel og operationel leasing. Kriterierne er nyttige som analyseværktøj, men er **ikke** afgørende for spørgsmålet efter [§ 4, nr. 16](#).

[Cirkulæret om ændring af budgetvejledningen](#) opstiller den klareste beskrivelse:

Operationel leasing foreligger, hvor leasinggiver udlejer sine aktiver direkte til leasingtager, og er i realiteten en almindelig lejeaftale. Leasinggiver køber og beholder ejendomsretten til det leasede aktiv i hele leasingperioden og bærer den finansielle risiko forbundet med leasingaftalen. Leasingtager påtager sig ingen risiko forbundet med udstyrets værdi ved leasingperiodens udløb.

Og om den anden kategori:

Finansiel leasing er kendetegnet ved, at alle væsentlige risici og fordele, som er forbundet med ejendomsretten til et aktiv, er overført fra leasinggiver til leasingtager. Således indgår der typisk i aftaler om finansiel leasing en aftale om aktivets restværdi (materiale værdi) ved leasingperiodens udløb samt en bestemmelse om, at leasingtager skal overtage aktivet, eller at leasingtager på leasinggivers anfordring er forpligtet til at anvise en køber til aktivet efter leasingperiodens udløb. ... På grund af bestemmelserne om aktivets restværdi ved leasingperiodens udløb erstatter aftaler om finansiel leasing reelt køb eller anlæg.

En regnskabsmæssig konkretisering findes i [konteringsvejledningen for varmforsyningsvirksomheder](#), hvorefter der som udgangspunkt er tale om finansiel leasing, hvis leasingtager overvejende sandsynligt overtager ejendomsretten ("f.eks. fordi leasingtager er tillagt en fordelagtig købsoption"), hvis leasingperioden dækker den væsentligste del af aktivets økonomiske levetid (typisk 75 pct. eller mere), eller hvis nutidsværdien af leasingydelse stort set svarer til aktivets dagsværdi (typisk 90 pct. eller mere). Disse tærskler er de samme størrelser, som EU-Domstolen arbejder med i [C-164/16](#), og de er derfor et brugbart første filter i den kreditretlige analyse.

Finanstilsynets [vejledende udtalelse om leasingvirksomhed for pengeinstitutter](#) supplerer med en tilsynsmæssig vinkel: "Finanstilsynet anser det som et væsentligt karakteristika ved finansiel leasing, at leasingaftalens betalinger er tilstrækkelige til at dække aktivets fulde værdi på indgåelsestidspunktet", og udtalelsen definerer "kreditdelen af leasingaftalen" som nutidsværdien af de resterende aftalte betalinger på opgørelsestidspunktet. Tilsynet forventer, at leasingydelse fastsættes så høje, "at risikoen på restværdien ikke dominerer i forhold til

risikoen på kreditdelen i den samlede leasingaftale" – et krav der i praksis skubber aftalerne mod den finansielle ende af spektret.

Afgiftsretligt stiller [bekendtgørelsen om forholdsmæssig registreringsafgift for leasingkøretøjer](#) krav om, at der skal være tale om "en reel leasingaftale", at leasinggiver skal være ejer af leasingkøretøjet og drive erhvervsmæssig leasingvirksomhed, og at samtlige aftaler i et samlet aftalekompleks skal fremlægges, hvis de har økonomisk betydning for afviklingen af leasingaftalen. Kravet om fremlæggelse af hele aftalekomplekset er direkte parallelt til kreditaftalelovens "eller i en separat aftale" i [§ 3, stk. 1, nr. 5: sideaftaler om køb kan ikke gemmes uden for hovedkontrakten](#). Den nærmere afgiftsmæssige behandling af split- og flexleasing hører derimod under skatteretten og behandles ikke her.

LOV

[Kreditaftaleloven § 3, stk. 1](#)[Kreditaftaleloven § 4](#)

PRAKSIS

EU-Domstolen · Moms: Fortolkning af levering af varer ved finansiell leasing med købsoption
(Mercedes-Benz Financial Services)

03.10.2017

§ 16 Sammenfatning og tjekliste for kvalifikationen

Praksis kan sammenfattes i en trinvis analyse.

Trin 1 – Er der købspligt? Findes der i aftalen eller i en separat aftale en pligt for forbrugeren til at købe aftalegenstanden, er kreditaftaleloven anvendelig direkte efter [§ 3, stk. 1, nr. 5](#) modsætningsvis. Forarbejderne sidestiller udtrykkeligt en pligt, der besluttet ensidigt af kreditgiveren – anvisningspligt og tvungen restværdidækning må derfor prøves nøje. Fra 20. november 2026 er også en ren **forkøbsret** tilstrækkelig.

Trin 2 – Var det meningen, at forbrugeren skulle blive ejer? Er der ingen købspligt, prøves aftalen mod [§ 4, nr. 16](#). Det afgørende er, om forbrugers beslutningsgrundlag blev påvirket af udsigten til en købsret med en ikke uvæsentlig prisreduktion, jf. [2001-4012/7-1151](#). Den økonomiske realitetstest fra [C-164/16](#) – ydelsernes nutidsværdi ≈ markedsværdien, og ingen væsentlig yderligere betaling – er et brugbart mål. Mangler den konkrete købshensigt, forbliver aftalen leje, jf. [2003-4012/7-374](#).

Trin 3 – Hvem er parterne? Er finansieringen leveret af et andet selskab efter aftale med forhandleren, foreligger et kreditkøb efter [§ 4, nr. 15](#), og forbrugeren kan efter [§ 33](#) rette pengekrav og indsigelser mod finansieringsselskabet, jf. [2003-4012/7-75](#) og [2001-521/7-1462](#).

Trin 4 – Konsekvenserne. Følgende oversigt viser, hvad kvalifikationen betyder:

Spørgsmål	Køb med ejendomsforbehold	Leasing uden købspligt
Oplysningspligt	§ 8, stk. 2 , sanktioneret ved § 23	Ingen efter kreditaftaleloven
Mindsteudbetaling	20 pct., jf. § 34, stk. 1, nr. 4	Ingen
Fortrydelsesret	Efter kreditaftaleloven	Udelukket, jf. forbrugerftalelovens § 18, stk. 2, nr. 12 og C-38/21
Misligholdelsestærskel	§ 29 (30 dage + beløbsgrænser)	Aftalens egne vilkår
Fyldestgørelse	Skal ske i aktivet, § 35	Fuldt erstatningskrav muligt
Aktivets værdi	Skal godskrives forbrugeren, § 39	Kan kontraktligt afskæres, jf. BS-6604/2022-GLO

Restkrav	Kun ved særlige omstændigheder, § 41	Som udgangspunkt fuldt
Udenretlig tilbagetagelse	Afskærer restkrav, § 48, stk. 2	Ingen tilsvarende regel
Betalingssevnevurdering	§ 7 c	§ 52 a ved motorkøretøjer

Trin 5 – Suppleringsreglerne. Uanset kvalifikationen kan forbrugerstatus give opsigelsesret efter [forbrugerftalelovens § 28](#), jf. [BS-4980/2023-OLR](#), og [aftalelovens § 36](#) står altid åben ved ekstremt misforhold, jf. Højesterets dom i [Sag 109/2011](#).

De generelle oplysnings-, ÅOP- og fortrydelsesregler i kreditaftaleloven behandles under [kreditaftaler-](#), fogedrettens behandling af tilbagetagelsesforretninger under [fogedretsbehandling](#), ejendomsforbeholdet som sikringsakt under [panteret-stiftelse-sikringsakt-prioritet](#), mangelsspørgsmål ved biler under [brugt-bil-privatkoeb-mangler](#) og de generelle forbrugerværn under [forbrugerbeskyttelse](#).

LOV

[Aftaleloven § 36](#)[Forbrugerftaleloven § 28](#)[Kreditaftaleloven § 3, stk. 1](#)[Kreditaftaleloven § 4](#)[Kreditaftaleloven § 34, stk. 1](#)[Kreditaftaleloven § 41](#)[Kreditaftaleloven § 48, stk. 2](#)

PRAKSIS	Højesteret · Nedsættelse af leasingydelser efter aftalelovens § 36 grundet ekstremt misforhold mellem ydelse og værdi	12.04.2013
	EU-Domstolen · Fortrydelsesret og oplysningspligt i leasing- og låneaftaler: Fortolkning af direktiv 2008/48/EF og 2011/83/EU	21.12.2023
	EU-Domstolen · Moms: Fortolkning af levering af varer ved finansiel leasing med købsoption (Mercedes-Benz Financial Services)	03.10.2017
	Landsretten · Køge Svømmeklub vinder ankesag mod Grenkeleasing: Status som forbruger sikrede opsigelsesret	08.10.2024
	Byretten · Gyldighed af leasingvilkår: Krav om betaling efter ophævelse af leasingaftaler uden fradrag for salgsprovenu	19.04.2023
	Forbrugerklagenævnet · Lejeaftale med købsret blev ikke anset for et kreditkøb	12.05.2004
	Forbrugerklagenævnet · Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold	31.12.2003
	Forbrugerklagenævnet · Kreditkøb af tv via lejeaftale med købsret	31.12.2002
	Forbrugerklagenævnet · Bil købt med kreditaftale og ejendomsforbehold – Forbruger ønskede at returnere bilen	31.12.2002

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Kreditaftaleloven § 3	stk. 1	Kreditaftaleloven § 4
Kreditaftaleloven § 34	stk. 1	Kreditaftaleloven § 41
Kreditaftaleloven § 48	stk. 2	Kreditaftaleloven § 52a

MATERIALE Citerede afgørelser

47 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

3

11.05.2023	Højesteret: Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af § 41	3215-3818
------------	--	-----------

17.01.2020	Højesterets dom om restkrav efter tilbagetagelse af bil med ejendomsforbehold i et dødsbo	bs-39568-2019-hjr
12.04.2013	Nedsættelse af leasingydelser efter aftalelovens § 36 grundet ekstremt misforhold mellem ydelse og værdi	109-2011
EU-DOMSTOLEN · EUROPÆISK DOMSTOL		3
21.12.2023	Fortrydelsesret og oplysningspligt i leasing- og låneaftaler: Fortolkning af direktiv 2008/48/EF og 2011/83/EU	C-38/21
21.12.2023	Kvalificering af langtidsudlejning af biler og grænser for nationale tilladelsesordninger under tjenesteydelsesdirektivet	C-278/22
03.10.2017	Moms: Fortolkning af levering af varer ved finansiel leasing med køboption (Mercedes-Benz Financial Services)	C-164/16
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		9
24.03.2025	Twist om ejerskab til luksusbil: Nordic Flex Leasing under konkurs mod privatperson vedrørende Chevrolet Camaro	10241-12023
21.02.2025	Landsret stadfæster krav mod sagsøgte for misligholdelse af leasingaftaler og afviser tilsidesættelse efter Aftaleloven	10244-12026
08.10.2024	Køge Svømmeklub vinder ankesag mod Grenkeleasing: Status som forbruger sikrede opsigelsesret	9512-11078
03.09.2019	Nordea Finans Danmark A/S vs. Debitor: Hjemvisning til fogedretten for udlæg trods vindikation hos tredjemand	689-784
13.04.2018	Landsrettens kendelse om udlæg og hjemvisning efter Kreditaftaleloven	1472-1784
16.03.2009	Fogedforretning nægtes fremme grundet trepartsforhold og kreditaftalelovens bestemmelser om restkrav efter tilbagetagelse af bil	5896-7045
15.08.2008	Landsrettens kendelse om tilbagetagelse af bil	1364-1651
03.07.2008	Ford Credit taber sag om urimeligt vilkår i kreditkøbsaftale vedrørende bilforsikring	819-922
26.06.2008	Dom ved Vestre Landsret om betalingsforpligtelse i leasingaftale efter debitorskifte.	7091-8524
SØ- OG HANDELSRET TEN · SPECIALRET		2
27.04.2006	Sag om opgørelse af leasingforhold vedrørende edb-udstyr	H-79/03
02.03.2006	Sag om leasingaftale: Overdragelse, misligholdelse og tabsbegrænsningspligt	H-95-04
BYRET TEN · FØRSTE INSTANS		7
19.04.2023	Gyldighed af leasingvilkår: Krav om betaling efter ophævelse af leasingaftaler uden fradrag for salgsprovenu	10187-11958
07.02.2022	Sag om betaling af faktura efter opgjort leasingaftale	1130-1356
23.06.2021	Erstatningskrav efter misligholdt leasingaftale: Leasingtager ikke frigjort ved aftale med bilforhandler eller delvis betaling af restancer	1441-1750

05.05.2021 Anvendelse af kreditaftalelovens § 42, stk. 2, afskærer efterfølgende anvendelse af kreditaftalelovens § 41 3212-3814

13.06.2019 Fogedretssag om motorcykel: Indsættelse i besiddelse uden yderligere udlæg 688-783

05.04.2018 Dødsbo forpligtet til at anerkende restkrav på billån efter afdød 492-569

14.10.2010 Kreditor mistede ret til restfordring ved at modtage bil uden om fogedretten 4250-5092

FORBRUGERKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS 12

08.02.2021 Forbruger fik medhold i ophævelse af leasingaftale grundet væsentlige mangler ved bil 20/04615

01.10.2019 Forbruger skal betale forholdsmæssigt for overkørte kilometer ved førtidig opsigelse af leasingaftale 19/05144

28.11.2013 Ophævelse af leasingaftale efter uberettiget natlig afhentning af bil 12/17280

11.07.2013 Forbruger delvist fritaget for betaling for skader på leasingbil grundet forsinket skadesrapport 01-12-2897

11.07.2013 Forbruger opsagde leasingaftale for tidligt uden at anvise en køber 01-12-4291

12.05.2004 Lejeaftale med købsret blev ikke anset for et kreditkøb 2003-4012/7-374

12.05.2004 Lejeaftale var reelt et kreditkøb: En forbrugers leje af tv og video blev anset for at være et kreditkøb, hvilket medførte tilbagebetaling af for meget betalt. 2004-4012/7-426

31.12.2003 Afgørelse om lejeaftale kvalificeret som køb med ejendomsforbehold 2003-4012/7-75

31.12.2002 Kreditkøb af tv via lejeaftale med købsret 2001-4012/7-1151

31.12.2002 Bil købt med kreditaftale og ejendomsforbehold – Forbruger ønskede at returnere bilen 2001-521/7-1462

31.12.2002 Sag om lejeaftale med køberet – spørgsmål om omgåelse af kreditaftaleloven og forældelse 2002-4012/7-1271

31.12.2001 Ugyldig købsaftale grundet manglende oplysning om fortrydelsesret ved hjemmesalg af grydesæt 1999-421/7-15

DET FINANSIELLE ANKENÆVN · NÆVN / KLAGEINSTANS 5

27.11.2025 118/2025 - Tvist om restgæld efter salg af motorcykel finansieret med ejendomsforbehold 118/2025

10.10.2025 Kreditgiver havde ret til at afvise anmodning om udenretlig tilbagetagelse af bil 220/2025

19.06.2025 Indsigelse mod hæftelse for manglende dæk og udbedring af skader ved tilbagelevering af leasingbil 33/2025

19.08.2024 Jyske Finans pålagt at tilbagebetale 2.900 kr. for manglende bilnøgle grundet mangelfuld leasingaftale 19/2024

26.01.2006 Spørgsmål om restgæld efter tilbagetagelse og salg af finansieret fjernsyn i trepartsforhold 317/2005

FORBRUGEROMBUDSMANDEN · NÆVN / KLAGEINSTANS 4

05.04.2024	Forbrugerombudsmandens vurdering af forbrugerbegrebet i leasingaftaler med frivillige foreninger
24.03.2023	Fortrydelsesret ved privatleasing af biler
26.03.2020	Forbrugerombudsmanden undersøger prisstigninger på leasingaftaler efter ændring af registreringsafgiftsloven
19.05.2004	Højesteret fastslår: Lejekoncept "Lej i 5 år og køb for 1 krone" var reelt kreditkøb

PARKERINGSKLAGENÆVNET · NÆVN / KLAGEINSTANS

2

23.12.2022	Kontrolafgift for fejlindtastning af registreringsnummer ved digital betaling: Forveksling af tal og bogstaver	park-1784
08.06.2019	Kontrolafgift opretholdt pga. rettelser i gæstekort og fejlindstillet p-skive	park-1356